

Publicerad 2008-03-06 15:00 av LassO

Sorgens hus

Jag byggde hus
Åt oss en gång
Ett vackert, fint hus
Kärleken fanns i alla spikar
Jag byggde det själv, på 8 veckor
Från det vi började gräva

Elektriker och rörmokare var de enda inlejda
Jag murade grunden
Jag reste stommen
Jag la tak
Jag satte väggar
Målade
Tapetserade
Allt gjorde jag, för vår kärleks skull

Jag minns hur vi hade bara madrasser på golvet
Första helgen
Men vi älskade, med lyset släckt
För det fanns inga persienner än
Och det var fri sikt, från vägen
Allt var så enkelt
Vi var unga
Barnen var små

Ett antal år senare så gick jag en ”sista rond”
Kollade de tomma rummen
De såg ut som jag kände mej
Jag mindes hur jag satt dit den ena saken
Efter den andra
Väggarna, salningen, listerna...
Dörrarna, allmoge som jag laserade
Vita...

Huset såldes
Kärleken var slut
Tomheten härskade över rummen

Som en trasig själ
Lämnade jag för sista gången
Det jag en gång älskat och var stolt över
Bara ett vackert skal av trä och tegel
Fanns kvar över en "gammal kärlek"
Mina själ var som astronauts kropp
I tyngdlöst tillstånd...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LassO med Poeter.se id #18104 innehar upphovsrätten